

आम्नेयं यो ज्ञांति चत्वारि वेदप्रमाणं मोक्षमिति ।

केचनान्तेति दादृष, पूर्वोक्तं दत्तं यत्नेन मोक्षमिति ।

“सुतो दक्षः सुरवे दत्ता मन्त्रमन्त्रयेत् । नमो

हिरण्यगर्भाय विष्णुगर्भाय तं नमः । चराचरस्य जगतो

महत्प्रताय वै नमः । सन्तोऽयं जनिताः पूर्वं मर्त्यधमा-

द्विजोत्तमः । तद्भूमिमादाय दिव्यदेहो भवाम्यहम् ।

चतुर्भुजैः कंसगैर्भूयस्ततो हजमुक्त्वाः । स्नानं कुर्या-

प्रसदाय सर्वांश्च भूषिताः । कनकैः कुण्डलधरो-

स्थितैरेव, स्नानं कुर्याजमानस्येति शेषः “देवदत्तेति

यन्नेन स्थितस्य कनकाद्येन । यदा जातस्य तेऽङ्गानि

अभिषेज्यामहे इयम् । दिव्येनानेन वपुषा हिरण्मिव

सुखो भव । ततो हिरण्यगर्भं तं तस्यो दद्याद्विषद्वयः” ।

हिरण्यनाभ पुं हिरण्यं नामो यस्य यच्छ्रमा । सौभाग्य-

प्रदं हेमच० ।

हिरण्यय हिरण्यस्य विकारः तदात्मकं वा सयट वेदे निपा-

नात् सलोपः । हिरण्यत्रात्मके रत्नव्यविकारे च “हिर-

ण्येन सविता रसेना” यजु० । ४१४० सूक्तमन्त्रः “यद्य-

व यद्य हिरण्ययः पुरुषो दृश्यते” छान्दो० ३० ।

हिरण्यरितम् पुं हिरण्यं रितो यत्नः । १५३० रश्मिक-

हृद्ये च समरः । आम्नेरितस्यन्दे इयम् । १५३०

मेदि० ४५३० हृद्ये एभिरे जटा० ।

वज्रेनास्त्राचार्यं यथा “यत्नीतं वीतिहोत्रेण वीर्यं

सक्तं पिनाकिना । तेनाक्रान्तोऽभवत् ब्रह्मन् । मन्दतेजा

कुताग्रमा” । “कुताग्रमोऽपि च भवादृ यत्न तत्र परि-

श्रमम् । पञ्च वर्षवृक्षाणि दृष्ट्वा सो हव्यभुक् ततः ।

मांसमस्त्रीनि रक्ताणि मेदोमज्जस्य चक्षुषा । रोमाणि

चालिकेयाद्याः सर्वे जाता हिरण्यमयाः । हिरण्य-

नेता ज्ञानेऽस्मिन् विष्णोः पावकस्ततः” वासनपु० ५४० ।

हिरण्यवर्णा स्त्री हिरण्यस्यैव वर्णा यस्याः । १५३० हेमच०

१५३० हिरण्यवर्णां हिरण्यं हिरण्यम्” श्रीध०

हिरण्यवाह(हु) हिरण्यं वाहयति मांययति भक्तान्

हिरण्यवर्णा वाहयति वा यत्नः । १५३० हेमच०

नटभेदे च समरः ।

हिरण्यय पुं कण्ठप्रपञ्च पुत्रो देवभेदे । हिरण्यकण्ठिपुत्रे

इयम् । स च वराहरूपेण विष्णुना हृतः । “हृतो

हिरण्यकण्ठिपुः हरिणा सिंहरूपिणा । हिरण्यत्राजो

धरद्वारे विभक्ता शोकरं वपुः” भाग० ७ । १५० ।

हिरण्यशब्द पुं हिरण्यनिर्भितोऽश्वः । तत्रादिमोक्षमहा-

दानमध्ये दानार्थं स्वर्गादिना । कस्मिन्नेति २० दाने च ।

“व्याघ्रतः संप्रवृत्ताभिः हिरण्यान्निधिं परम् । यत्नं प्र-

साटाङ्गं वनमनन्तफलमश्नुते । पुण्यां तिथिं मन्त्रं सद्यः कृत्वा

ब्राह्मणवाचनम् । सोमं श्राद्धं कुर्यात् तत्रापुराण-

दानवत् । अस्मिन्मन्त्रपञ्चमो मूर्ध्नाच्छादनादिकम् ।

स्त्रोष्णेकाग्निमत् कुर्यात् मन्त्राग्निमत् बुधः” जवादि-

गन्धेन देशकालवृद्धिश्चाग्निवादिपुजः पुरुषास्त्रिवरण-

सधुपकृद्दानवेदिकापरिचरत्तेषामभितान्तोरक्षस्त काधि-

वासनादि मन्त्रपुराणोक्ततुल्यपुरुषा- विष्णुं कंठहृते,

स्त्रोष्णेकाग्निमदिनि, व्याख्यातं “स्याप्येतेन मध्ये तु

कृष्णां जनतिनोपरि” कृष्णमजनिनिहिद्वेष्टेण परिमित-

तिलोपरीति विज्ञेयम् । “कौशेयस्त्वर्त्तरेतं कारयेद्दे-

मवाग्निम् । यत्कृतस्त्रिगणः दृढमाशु चकण्डकं बुधः ।

पादुकोपानहच्छत्राभिरासुभ्राजनेः । पूज्यं कृष्णादिको-

मेतं मातुल्यकफलसंयुतम् । यथां चापस्करान्दृष्टे समार्त्त-

शब्दसंयुतम्” । यथोपस्करा विविधास्त्रिगणपधानवस्त्र-

फलपुष्पकुङ्कुमकर्पूरागुरुचन्दनतामूलदण्डकङ्कतिकाचा-

मरव्यजनासनपतङ्गहस्तितपात्रासिमुद्रिकापानचयुगल-

ताम्रघटिकादिजलपात्रादीपिकावितानादयः । मार्त्तगुह-

संयुतामिति, यथां कृद्दृष्टं” सौवर्णमन्त्रं कुर्यादित्यर्थः ।

सूर्यलक्षणसुक्तं ब्रह्माण्डदाने “ततः सर्वोधि-

ज्ञानप्रापितो वेदपूजकैः । दमस्तुष्टारयेन्मन्त्रं गृहीत-

कुसुमाञ्जलिः” । दहापि पूर्वोदुरधिवासनं विधाय

द्वितीयदिवसे पूर्ववत् पुण्याहवाचनादिपूर्णाहुतिपर्यन्तं

कर्म, गुरुः समापयेत् । अथ सर्वोधिजलज्ञातः सुक्ता-

म्बरो यजमानस्त्रिःपटश्लोकाव्य वक्ष्यमाणमन्त्रमुदी-

रयेत् । “नमस्तो सर्वदेवेभ्यः वेदाहरणसम्पत् ! । वालिह-

मेव मामस्मात् पाहि संसारसागरात् । त्वमेव उपपदा

भूत्वा बन्दाकूपेण भास्करम् । यस्मात् आसयसे लो-

कानतः पाहि सनातन ! । एवमुवाच गुरवे तमश्च

विनिवेदयेत् । दत्त्वा पापघ्नाङ्गानालोकमभ्येति शान्-

तम् । गोभिर्विभवतः सर्वांस्त्वज्जवाभिपूजयेत् । सर्व-

धान्योपकरणं गुरवे विनिवेदयेत् । सर्वं यथादिकं

दत्त्वा मुञ्जीतातैस्त्वमेव हि । पुराणप्रवणं तद्वत् कार-

येद्ब्राह्मणानादह” । दानवाक्यस्य पूर्ववदनुसन्धेयम्, यत्न-

कृतांशेषु सुवर्णं दक्षिणेति, यथाशक्ति सुवर्णदक्षिणा,

विभवतः स्वविषवाहस्यारण सर्वान् सदस्यादीन्स्त्वज्ज

गोभिः पूजयेत्, सर्वधान्योपकरणमिति विनियोगात्